

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 14Cb/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420200645
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jankola
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1420200645.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, sudcom JUDr. Miroslavom Jankolom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o, advokátska kancelária, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: H.. H. X., nar. XX.XX.XXXX, X. rameno 6, XXX XX U., o zaplatenie 4.257,57 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 4.257,57 eura s príslušenstvom.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol od jeho právneho predchodcu, Slovenskej sporiteľne, a.s., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Dňa 31.03.2014 právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o splátkovom úvere (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 12.09.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12.09.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 4.172,28 eura do 15 dní. Žalobca poukázal na fakt, že ku dňu postúpenia pohľadávky, táto predstavovala sumu 4.257,57 eura a pozostávala z istiny vo výške 3.312,57 eura, riadneho úroku vo výške 463,72 eura, z úroku z omeškania vo výške 327,28 eura a z poplatkov vo výške 154,- eur. Žalovaný od postúpenia pohľadávky nevykonal právnomu predchodcovi žalobcu ani žalobcovi žiadne úhrady.

3. Žalovaný sa dňa 22.06.2020 vyjadril k podanej žalobe a uviedol, že má za to, že celý úver bol splatený už v roku 2017, keď mu právny predchodca žalobcu zrušil účet určený pre splácanie úveru, navyše z úveru vo výške 10.000,- eur bolo v roku 2017 splatených viac ako 9.100,- eur. Žalovaný ďalej uviedol, že zo strany právneho predchodcu žalobcu mu nebolo doručené žiadne oznámenie o podližnosti voči banke a už vôbec nie, že by banka postúpila akúkoľvek pohľadávku. Poukázal na to, že v prílohách nie je žiaden doklad o tom, že by takéto oznámenia boli doručované. Žalovaný namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže mu nebolo bankou ako postupcom doručené oznámenie o tom, že by na žalobcu bola postúpená akákoľvek pohľadávka. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal platnú zmluvu, ktorou by pohľadávku nadobudol. Zmluva o postúpení predložená žalobcom je podľa žalovaného neurčitá a nie je z nej zreteľné, že sa ňou postupuje konkrétna pohľadávka voči nemu. V spojení s tým, že žalobca nepreukázal, že by postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky žalobcovi, tento nemá aktívnu legitímáciu na vymáhanie žiadnej pohľadávky voči nemu.

4. Vo vyjadrení zo dňa 10.08.2020 žalobca uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu žalovanému doručoval na adresu Karloveské rameno 6, U. XX, XXX XX U., pričom žalovaný si túto zásielku neprevzal v odbernej lehote. Žalobca mal za to, že pri doručení písomností žalovanému sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde adresátovi t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície. Už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právny úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Žalobca mal za to, že jeho právny predchodca dodržal podmienky, ktoré mu ukladá § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 14.03.2016 a výzvou označenou ako „Odstúpenie od zmluvy“ zo dňa 12.10.2017. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, čo bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalovaný sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. Žalobca mal tiež za to, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 Zákona o bankách. Žalobca tiež uviedol, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok, a preto právny predchodca žalobcu konal v súlade ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 27.01.2022 opätovne poukázal na to, že za situácie, kedy žalobca nepreukázal zaslanie a doručenie relevantného oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi zo strany postupcu, nie je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby a súčasne, žalovaný je oprávnený namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný predložil súdu námietku, ku ktorej by mal prvostupňový súd v zmysle rozhodnutia občianskeho kolégia NSSR č. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, publikovaného Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. R 60/2018, prihladiť ex-offo bez potreby namietania žalovaným, keďže v meritu veci ide o postúpenie bankovej pohľadávky z bankového úveru a je potrebné na vec aplikovať zákon o bankách a z toho dôvodu aj predpisy spotrebiteľského práva.

6. Žalobca na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe s tým, že k predloženému rozhodnutiu NSSR uviedol, že išlo o spotrebiteľský spor, čo v tomto prípade nie je. Písomnosti boli podľa žalobcu žalovanému riadne doručované a aj keby nie, boli doručené najneskôr dňom doručenia žaloby. Žalobca uviedol, že zmena na strane oprávneného subjektu nastala zmluvou uzavretou medzi veriteľom na jednej strane a druhým subjektom na strane druhej bez toho, aby bol potrebný súhlas dlžníka. Vedomosť dlžníka o zmene na strane veriteľa má význam len v tom, že ovplyvňuje možnosť privodiť zánik v jeho záväzku s plnením pôvodnému veriteľovi. Uvedené však nemá vplyv na postavenie nového veriteľa ako aktívne verifikovaného v spore o plnení predmetného záväzku voči dlžníkovi. Poukázal na rozhodnutie ústavného súdu ČR I. US 1980/08, podľa ktorého nepreukázanie splnenia notifikačnej povinnosti postupcu, podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Ak žalobca preukázal platné postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, jednostranný právny úkon veriteľa, ktorý mal oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, bol bez právneho významu na preukázanie vecnej aktívnej legitimácie v konaní, pričom v danom smere oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného doručením žaloby. V rovnakom právnom závere dospel KS v Bratislave napr. v rozhodnutí sp. zn. 16Cocsp/20/2020 zo dňa 30.06.2020, sp. zn. 9Co/168/2019 zo dňa 19.12.2019. Žalobca poukázal pri

špecifikácii pohľadávky na platobnú históriu, ktorá preukazuje všetky uplatnené položky, pričom uviedol, že upomienky, za ktoré boli vyrubené poplatky k dispozícii nemá.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že v danom prípade ide podľa neho o spotrebiteľský spor, keď banka, ako poskytovateľ služby konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, avšak on vystupoval ako fyzická osoba, keďže nešlo o predmet jeho činnosti, ktorou je advokácia a poskytovanie právnych služieb a nie branie úverov. V danom prípade ide teda o bankovú zmluvu, a zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Zákona o bankách. Žalovaný Ďalej uviedol, že aj v prípade, ak by o spotrebiteľskú zmluvu nešlo, žalobca nepreukázal, že by bolo doručené oznámenie o tom, že je v omeškaní s platením a rovnako oznámenie o postúpení pohľadávky. V prípade, ak by sa právny predchodca žalobcu snažil aspoň toto oznámenie doručiť aj keď priložená obálka nepreukazuje, že išlo o doručovanie tohto oznámenia, tak nie je preukázané, že to bolo v lehote 90 dní od výzvy na zaplatenie. Oznámenie navyše podľa žalovaného nemá potrebné informácie o výške postupovanej pohľadávky, o jej predmete, sedí iba číslo úveru. Vada doručovania sa podľa žalovaného nedá zhojiť doručením žaloby a úplne už nie doručením súdom. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené, súd má vždy skúmať platnosť zmluvy v zmysle § 525 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného bola pohľadávka postúpená predčasne v lehote menej ako 90 dní a zmluva je teda neplatná a súd by to mal skúmať ex offio z pohľadu Zákona o bankách. Tiež poukázal na to, že k zmluve neboli priložené prílohy - CD nosič na ktorý odkazuje žalobca a doložené prílohy sú bez označenia, je nejasné koľko ich vlastne bolo, navyše zmluva je len v kópii, nebol predložený originál a nebola verifikovaná.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to: zmluva o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 17.12.2018, zmluva o splátkovom úvere zo dňa 31.03.2014, žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 26.03.2014 a 29.03.2014, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. účinný od 01.01.2014, výzva na úhradu zo dňa 14.03.2016, výzva na úhradu a oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 12.09.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019, nedoručená obálka s dátumom podania 08.01.2019, pokus o zmier zo dňa 07.03.2019, odstúpenie od zmluvy zo dňa 12.10.2017, špecifikácia postúpeného nároku, výpis z úveru č. XXXXXXXXXXXX, sadzobník Slovenskej sporiteľne, a.s. účinný od 01.01.2015.

9. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi vo výške 10.000,- eur, s premennou úrokovou sadzbou a úrokom z omeškania vo výške 10 % p.a. Splátka istiny bola stanovená na sumu 204,09 eura mesačne, s prvou splátkou dňa 30.04.2014 a konečnou splatnosťou úveru ku dňu 30.04.2018. Nakoľko si žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy spočívajúcu v platení úveru riadne a včas neplnil, právny predchodca žalobcu pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru ku dňu 29.08.2018. Následne výzvou zo dňa 12.09.2018 žalovanému oznámil, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou v celom rozsahu a zároveň vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorá ku dňu 12.09.2018 predstavovala sumu 4.172,28 eura. Dňa 17.12.2018 bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu na základe zmluvy po postúpení pohľadávok postúpená na žalobcu, čo mal právny predchodca žalobcu oznámiť žalovanému podaním zo dňa 03.01.2019. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 4.257,57 eura, pričom pozostávala z istiny vo výške 3.312,57 eura, úroku vo výške 463,72 eura, úroku z omeškania vo výške 327,28 eura a poplatkov vo výške 154,- eur. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, nakoľko mal za to, že v konaní nebolo riadne preukázané postúpenie pohľadávky, taktiež mu nebolo oznámené, že je v omeškaní s úhradou pohľadávky, ani oznámené postúpenie pohľadávky a zároveň mal za to, že pohľadávka už bola uhradená.

10. Súd posudzoval takto zistený skutkový stav podľa nasledovných ustanovení zákona:

10.1. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.2. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

10.3. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

10.4. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

10.5. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

10.6. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10.7. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

10.8. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Sporné bolo to, či bol predmetný úver žalovaným splatený, či došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy, či bola výzva na úhradu zosplatneného úveru a oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému oznámené a či ide vo veci o spotrebiteľský alebo obchodnoprávny vzťah.

12. Vzhľadom na žalovaným vnesenú námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd primárne musel vysporiadať s touto námietkou. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Keďže v posudzovanej veci si žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému pohľadávku, ktorá bola na neho postúpená, súd sa zaoberal tým, či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu. Keďže zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uzatvorená právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou

sporiteľňou, a.s., ktorá bola bankou a týmto subjektom bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na žalobcu, súd posudzoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z hľadiska kritérií obsiahnutých v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý tieto podmienky podrobne (a konkrétne) vymedzuje. Súd pritom dospel k záveru, že tieto podmienky v posudzovanom prípade neboli splnené.

13. Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť na tretiu osobu iba takú pohľadávku (alebo jej časť), ktorá zodpovedá peňažnému záväzku jej klienta voči nej, s ktorým je klient napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením. Pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky bola teda v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách nevyhnutná písomná výzva právneho predchodcu žalobcu, Slovenskej sporiteľne, a.s., žalovanému (pred postúpením pohľadávky) na splnenie jeho povinnosti zodpovedajúcej postupovanému záväzku (s ktorým musel byť dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní). Žalobca však v konaní nepreukázal, že by spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalovaného na splnenie jeho povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, a to vo výške zodpovedajúcej postupovanému záväzku. Žalobca síce súdu predložil dokument označený ako výzva (č.l. 143 spisu) zo dňa 12.09.2018, avšak nepreukázal, že tento dokument žalovanému právny predchodca žalobcu doručil, alebo sa aspoň pokúsil doručiť, keď súdu nedoložil ani doručenkú, ani dokument preukazujúci podanie zásielky, ani prípadnú vrátenú obálku, ktorou by preukázal, že sa o doručenie pokúsil, ako to bolo v prípade oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019, kde predložil nedoručenú obálku podanú na poštu dňa 08.01.2019. Súd navyše poukazuje na to, že medzi vyhotovením výzvy (12.09.2018) a samotným postúpením pohľadávky (17.12.2018) je len 97 dní a keďže žalobca nijak nepreukázal kedy sa minimálne pokúsil o doručenie výzvy, aj v prípade ak by súd na predmetnú výzvu prihliadol, nebolo by jednoznačne preukázané splnenie zákonnej podmienky dodržania lehoty 90 dní medzi vyzvaním žalovaného na plnenie a postúpením pohľadávky, keď súd poukazuje aj na bod 10.3. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie. Kedy však bola výzva právnym predchodcom žalobcu odoslaná, žalobca nijak nepreukázal.

14. Súd poukazuje na to, že aj Najvyšší súd SR v uznesení č.k. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 vyslovil, že zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách je kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk, ktorého § 92 ods. 8 zároveň veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku a tiež aj na tretiu osobu, a to aj na osobu bez bankovej licencie a bez súhlasu dlžníka. V zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona, banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom (obdobne sa Najvyšší súd SR vyjadril aj v rozhodnutiach č.k. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018 a 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018).

15. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. za popísaných okolností zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 postúpila na žalobcu žalovanú pohľadávku, postupovala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok neplatnosť postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu podľa § 39 O.z. (pre rozpor so zákonom). Žalobcovi teda chýbala v spore aktívna vecná legitímácia, a preto súdu neostávalo iné, ako jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný, ako v celom rozsahu úspešná strana sporu, by mal nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní mu žiadne trovy nevznikli. Žalovaný si síce nárok na náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) uplatnil, avšak súd mu tento nemohol priznať, nakoľko žalovaný ako advokát nemohol na zastupovanie v súdnom konaní splnomocniť sám seba, keď v konaní vystupoval on sám ako strana sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava IV do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 C.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 C.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha)

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 C.s.p.):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno navrhnúť vykonanie exekúcie.